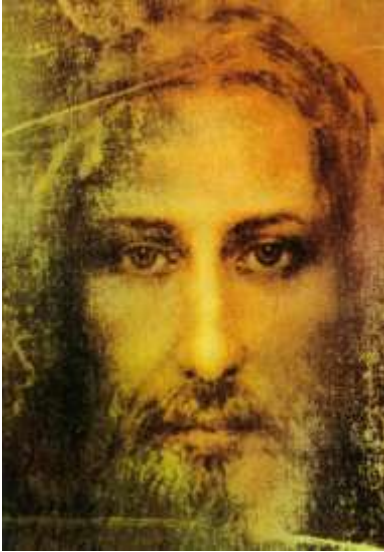

BỐN PHẬN VUN TRỒNG ƠN GỌI TẬN HIẾN

Ngày còn là Linh Mục thừa sai ở Nam Phi, tôi trông coi giáo xứ Thánh Philippe Néri. Giáo xứ nằm trong thành phố rộng mênh mông Soweto của người da đen với 2 triệu dân cư. Cùng lúc tôi phụ trách môn Kinh Thánh tại Đại Chung Viện Hammanskraal. Cứ mỗi chiều Chúa Nhật tôi rời giáo xứ đến ở lại Đại Chung Viện 2 ngày: thứ hai và thứ ba. Nơi đây tôi dạy Kinh Thánh cho các Linh Mục tương lai. Trong kỳ nghỉ hè hoặc những lúc tình hình bất ổn, trường học bị đóng cửa, tôi thường dẫn theo các bạn trẻ của giáo xứ.

Một ngày tôi tự hỏi:

- Ủa, lạ quá, sao chả có bạn trẻ nào thuộc giáo xứ mình gia nhập Chung Viện? Nhiều bạn trẻ các giáo xứ khác của Soweto có mặt ở Chung Viện, còn giáo xứ Thánh Philippe Néri lại không có ai!

Nghĩ thế rồi tôi hiểu ngay mình phải ra tay cổ động ơn gọi. Chính tôi phải giúp người trẻ tự đặt câu hỏi:

- Tôi phải làm gì cho cuộc đời tôi? Phải chăng THIÊN CHÚA cũng có chương trình dành riêng cho tôi?

Tôi bắt đầu ngay với 2 chú giúp lễ. Một trong 2 chú được tôi ban bí tích Rửa Tội trước đó 2 năm khi chú lên 12 tuổi. Tôi nói:

- Nếu con muốn biết điều gì THIÊN CHÚA chờ đợi nơi con và nếu con biết bạn trẻ nào khác - nam cũng như nữ - cùng đặt câu hỏi như con, thì Cha mời các con đến nhà xứ. Chúng ta có thể gặp nhau vào chiều thứ bảy chẳng hạn. Chúng ta dùng bữa chung rồi cùng cầu nguyện với Kinh Thánh. Chúng ta sẽ trao đổi về Giáo Hội Công Giáo, về Đức Chúa GIÊSU KITÔ, về các Thánh Tông Đồ, về việc cầu nguyện và về ơn gọi Linh Mục tu sĩ. Rồi nếu các con thích, các con có thể ở lại với Cha. Các con ngủ trong phòng hội của giáo xứ.

Và chúng tôi thực hiện chương trình. Lần đầu chỉ có 3 thiếu niên. Chúng tôi quyết định gặp nhau một tháng một lần. Lần thứ hai con số tăng thành 5, trong đó có 2 thiếu nữ. Và cứ thế tiếp tục đều đặn các buổi gặp gỡ. Chúng tôi không đông đảo nhưng cũng không ít ỏi lắm. Luôn luôn có mặt từ 4,5 bạn trẻ trở lên. Rồi có một nhóm thiếu niên sống với tôi tại nhà xứ. Chúng tôi họp thành nhóm nhỏ cho các sinh hoạt giải trí và các bữa ăn.

Từ nhóm bạn trẻ này có 4 thiếu niên gia nhập Chung Viện. Đầu tiên là Graham. Graham sau đó thụ phong Linh Mục. Bạn trẻ thứ hai là Stanley. Stanley thụ phong phó tế vào tháng 6 năm 2005 rồi thụ phong Linh Mục. 2 bạn trẻ khác không theo đuổi ơn gọi Linh Mục.

Kinh nghiệm trên đây để lại nơi tôi một bài học quý giá. Tôi hiểu rằng chính tôi phải đích thân cổ vũ ơn gọi tận hiến. Tôi nghĩ đến Cha Mẹ tôi. Song Thân tôi không bao giờ hỏi tôi có muốn làm Linh Mục không. Nhưng 2 Vị chuẩn bị ơn gọi cho tôi bằng một cách thức khác. Đó là cách thức hai ngài kính trọng các Linh Mục. Cha Mẹ tôi thường nói với tôi:

- Linh Mục là hồng ân THIÊN CHÚA ban cho Giáo Hội Ngài.

Ngoài ra Cha Mẹ tôi có thói quen mời các Linh Mục về nhà dùng bữa chung với gia đình. Thêm vào đó Cha Mẹ luôn nêu gương sáng cho tôi về lòng kính mến Giáo Hội Công Giáo và Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể. Riêng thân mẫu tôi, bà khuyên tôi dành ra 2 ngày mỗi tuần trong thời gian nghỉ hè để đi tham dự Thánh Lễ. Làm như thế chỉ với mục đích duy nhất là để chứng tỏ THIÊN CHÚA là trung tâm điểm cuộc đời tôi.

Chính với phương thức giáo dục trên đây mà Cha Mẹ tôi đã gieo vào lòng tôi tình yêu đối với Thánh Thể, Giáo Hội và Linh Mục. Tôi không thể mơ ước một khung cảnh nào khác tốt hơn mái ấm gia đình vào ngày tôi nhận ra tiếng Chúa gọi tận nơi sâu thẳm lòng tôi.

Với tư cách Linh Mục, chúng tôi có bốn phận gieo vãi và vun trồng hạt giống ơn gọi tận hiến nơi các bạn trẻ. Gặp trường hợp chính các bạn trẻ bày tỏ ước muốn tìm hiểu ơn gọi, chúng ta có bốn phận nâng đỡ, hướng dẫn và giúp các bạn trẻ ấy. Chúng ta giúp các bạn trẻ mỗi ngày một hơn sống tâm tình bạn hữu và kết hợp mật thiết với Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ con người.

Chứng từ của Đức Cha Emmanuel Lafont, giám mục giáo phận Cayenne bên Guyane, thuộc quần đảo Antilles, Trung Mỹ.

... Đức Chúa GIÊSU phán: "Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt lại ít. Các con hãy xin Chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về. Các con hãy ra đi. Nay Thầy sai các con đi như chiên con đi vào giữa bầy sói" (Luca 10,2-3).

("Église en Guyane", Avril 2005, trang 16)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt